

Veverița se plimba agale pe coline, când, deodată, zărește un brad special, de-a dreptul magnific.

— O, da! își spune veverița. Se apropie Crăciunul! E timpul să-mi împodobesc brăduțul!

Deși căsuța ei de lemn este departe, pornește într-un suflet spre casă, alergând voioasă și făcând tumbe prin zăpada pufoasă.

Ajunsă acasă, veverița stă în fața bradului și îl împodobește cu grijă, strecurând ici-colo conurile mari de pin.

Deodată, se aude o bătaie ușoară în ușă, ca o mică melodie: *Toc, toc-toc-toc, tic, tic!*

Veverița deschide ușa, dar nu e nimeni. În fața căsuței, vede doar... un pachet misterios, legat cu o panglică verde.

Curioasă, deschide pachetul și găsește multe globuri sclipitoare.

Veverița este puțin nedumerită.

— Este tare drăguț că s-a gândit cineva la mine și mi-a făcut acest cadou... Numai că mie îmi plac grozav doar conurile de pin.

Cu misteriosul pachet în brațe, veverița privește spre casa vecinului urs. Acesta tocmai curăță zăpada din fața casei lui, făcând grămezi uriașe, ca niște munți albi.

— Ce-ar fi să-i ofer lui aceste globuri frumoase și strălucitoare? își zice veverița. Poate că ursului îi plac... Dar n-am fost niciodată la el acasă... Ei bine, poate că acum e momentul potrivit!

Hotărâtă, ia pachetul și pornește prin zăpadă spre casa ursului.